

РЕШЕНИЕ

№ 19409

гр. София, 09.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 01.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **5295** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по жалба на "Булелектрис" ООД срещу РА №22221021007541-091-001/12.01.2023г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-С., в частта, потвърдена с Решение № 458/10.04.2023г. на Директора на Дирекция "ОДОП"-С. при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят оспорва РА със съображения, изложени в жалбата, съдебно заседание и писмени бележки, че не са доказани доводите на ревизиращите органи за нереалност на доставките, налице са реални търговски взаимоотношения с тримата доставчици, като няма изискване за специална правоспособност. Не споделя доводите на приходната администрация, тъй като противоречат на материалния закон ЗДДС и трайно установената практика както на СЕС, така и на ВАС по приложението му. Отрича твърденията за свързаност със „Спортстрой 11“ ЕООД, което нямало отношение към процесните доставки. Отхвърля твърденията за знание от страна на собствениците и управителя на дружеството, че доставките на описаните автомобили не са доставени от „ДИРАН“ ЕООД и „ДИМЗАКС“ ЕООД. Позовава се, че тежестта за доказване на данъчна измама е на органите по приходите, като счита, че в РА не се съдържат обективни данни, въз основа на които органите по приходите да са могли изобщо да формират. Излага конкретни съображения по отделните доставки и доставчици. Поддържа в съдебно заседание, че счетоводните регистри не са първични документи и не се регламентират от чл. 6 от ЗСч. Съгласно Закона за електронните документи /пълен препис на европейски регламент/ - не е задължително ел. документ да бъде подписан с КЕП. Имейлите на доставчиците са обявени в ТР, видно от

справка от публичния регистър. Претендира разноски, вкл. и доплащането за експретизата. Права възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение, позовава се на практика на СЕС.

Ответникът оспорва жалбата, излага съображения за отхвърляне на жалбата и законосъобразност на РА в съдебно заседание, иска съдът да потвърди обжалвания РА, по мотиви в решение на ДОДОП. Излага съображения и в писмени бележки, представя списък на разноските. Възразява срещу изложеното от жалбоподателя за прекомерност, като ДОПК препраща към наредбата за минималните адвокатски възнаграждения и утвърдената практика е да се присъждат.

Съдът установява от фактическа страна следното:

На жалбоподателя "Булелектрис" ООД е извършена ревизия за установяване на задължения по ЗДДС за периодите от 01.07.2020 г. до 30.11.2021 г., възложена със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221021007541-020-001/30.12.2021 г., връчена на 04.01.2022 г., издадена от В. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22221021007541-020-002/31.03.2022г., със срок до 03.06.2022 г. Ревизионното производство е спряно със Заповед №Р-22221021007541-023-001/02.06.2022 г., съответно възобновено със Заповед №Р-22221021007541-143-001/14.11.2022 г. считано от 14.11.2022 г., като е определен срок за приключване- до 15.11.2022 г. Всички заповеди са издадени от органа, възложил ревизията.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221021007541-092-001/12.12.2022 г. Срещу констатациите и изводите в РД не е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с обжалвания РА №Р-22221021007541-091-001/12.01.2023 г., издаден от В. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Н. Ц. Р., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 23.01.2023 г.

С РА са установени допълнително задължения за внасяне общо в размер на 380 761,93 лв., в това число за ДДС в размер на 325 415,39 лв. и лихви за забава в размер на 55 346,54 лв. Същите произтичат от извършени корекции на декларираните резултати за ревизираните периоди с изключение на м. 09.2020 г. и м. 10.2021 г., вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 380 761,93 лв. по фактури от „ДИРАН“ ЕООД, „ДИМЗАКС“ ЕООД, „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД, „ВИВАСЕПТ“ ЕООД, „ФИЛКАБ“ ЕООД и „ЕВРОБИЛД“ ЕООД Отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактурите от „ФИЛКАБ“ ЕООД и „ЕВРОБИЛД“ ЕООД е във връзка с повторно включване на същите фактури, за които в предходни периоди това право е упражнено. За фактурите от останалите доставчици е прието, че не отразяват реални доставки от вписаните в тях доставчици.

РА е обжалван по административен ред и ответникът го е отменил/потвърдил частично с решение № 458/10.04.2023г. Решаващият орган е приел за реално осъществени доставките от „Вивасепт“ ЕООД и е признал право на приспадане на данъчен кредит по тези фактури, а за отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактури от „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД, Д.“ ЕООД и „ДИМЗАКС“ ЕООД е приел за законосъобразно и обосновано, както и непризнатото право на приспадане по

фактури от „ФИЛКАБ“ ЕООД и „ЕВРОБИЛД“ ЕООД, включени повторно в дневниците за покупки, след като по същите вече е бил упражнено това право в предходни периоди. Така с решението РА е отменен в частта на установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди от м. 10.2020 г. до м. 03.2021 г. и за м. 07.2021 г., ведно със съответните лихви, изменен е като е установен резултат за м. 04.2021 г. ДДС за възстановяване в размер на 81 166,64 лв., за м. 05.2021 г. ДДС за внасяне в размер на 115 793,41 лв., ведно със съответните лихви, за м. 06.2021 г. ДДС за внасяне в размер на 50 159,48 лв., ведно със съответните лихви и е потвърден в частта на установения резултат по ЗДДС за м.07.2020г., м.08.2020г., м. 08.2021г., м.09.2021 г., м.11.2021 г., ведно със съответните лихви. В тази част е предмет на съдебното производство.

Последвало е обжалване пред съда, където са приети доказателствата по административната преписка, прието е заключение на вещо лице по ССчЕ и писмени доказателства.

Жалбата е допустима – подадена е чрез куриер на 28.04.2023г. в 14 дневен срок от връчване на решението на 19.04.2023г., от адресата на РА, след изчерпване на административното обжалване, срещу неотменената част на РА.

Съдът разглежда жалбата по същество.

Не се установиха основания за незаконосъобразност относно компетентност за издаване на РА – от възложилия ревизията орган В. А. В. с компетентност по Заповед № РД-01-128/18.02.2020г. и ръководителя на ревизията Н. Ц. Р., за които са приложени съответните доказателства за валидност на електронни подписи, неоспорвани с жалбата, в изискуемата форма, в проведена без да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила ревизия.

Относно приложението на материалния закон съдът обсъжда установеното от ревизията, доказателствата по делото и становищата на страните:

1. Относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит за м. 08, м. 09, м. 11.2021 г. общо в размер на 100 760,00 лв. по 9 фактури и едно кредитно известие, издадени от „ДИРАН“ ЕООД с предмет на доставката МПС.

Фактурите са описани на стр.7 от РД, л.55 по делото.

Дружеството е представило копия от фактурите, две от които са за авансови плащания, договори и анекси към тях, счетоводни регистри за осчетоводяване на фактурите и плащанията по тях, банкови извлечения, удостоверяващи плащанията, свидетелства за регистрация на автомобилите. Констатирано е, че договорите за покупко-продажба са без нотариална заверка на подписите, а в процесните фактури е вписано материално-отговорно лице Г. М..

Установено е, че фактура №10354/25.11.2021 г. с ДО 80 000,00 лв. и ДДС 16 000,00 лв. е за аванс по Договор от 05.11.2021 г. за покупко-продажба на товарен автомобил с кранова установка и Анекс от 01.03.2022 г. Фактура №10353/10.11.2021 г. с ДО е за аванс по Договор от 22.11.2021 г. за покупко-продажба на багер и Анекс от 15.02.2022 г. Останалите фактури са за покупка на различни модели автомобили, които са заведени по сметка 205 Транспортни средства.

При насрещната проверка на „ДИРАН“ ЕООД са представени писмени обяснения от управителката М. Н., договори, фактури, оборотни ведомости, дневник на сметка 4532 за начисления ДДС, договори за покупка от предходни доставчици – физически лица от Германия и Б., сертификати за съответствие и годност на автомобилите, удостоверения за регистрация и други документи, непреведени на български език. Обясненията на управителката М. Н. – Приложение № 3, л.435 са Не са ангажирани

документи за транспорт на стоките, приемо-предавателни протоколи, банкови извлечения, удостоверяващи разплащане между страните, доказателства за собствени или наети търговски площи за съхранение на автомобилите, не е установено наличието на персонал по трудови договори. Органите по приходите са установили, че доставчикът е включил в дневниците за продажби фактурите с получател „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД, но не е отразил покупките на превозните средства в регистрите по чл. 124 от ЗДДС. Констатирано е, че „ДИРАН“ ЕООД е deregистрирано по ЗДДС на 01.03.2022 г. на основание чл. 176 от ЗДДС.

Във връзка с получената информация за предходен притежател на съответното МПС и с оглед представените договори при насрещната проверка, са отправени молби за административно сътрудничество, съгласно чл. 7 от Регламент (ЕС) 904/2010 до приходната администрация на Германия и Б., с които са изисквани данни относно лицето, което е поръчало и закупило съответния автомобил, както и за действителния доставчик, съответният клиент, цена и начин на плащане на закупения автомобил, как и от кого е транспортиран. Изисквани са всички документи, свързани с продажбата.

Относно автомобил М.-В. VITO 112CDI, във връзка с молба за административно сътрудничество е получен отговор с референтен номер V.. от германската приходна администрация. Съгласно същия, документираният продавач KHAMID OMNIBUSHANDEL G. твърди, че не е извършил продажба към „ДИРАН“ ЕООД, което е потвърдено и от информационните регистри в Германия. С посоченото дружество „ДИРАН“ ЕООД не е извършван бизнес, като нито името, нито превозното средство са били известни на управляващия директор г-н Nabizada. Според данъчния съветник става въпрос за объркване или измама.

Ревизиращите органи са констатирани, че за горепосочения автомобил М.-В. VITO 112CDI от „ДИРАН“ ЕООД е издадена фактура №10336/11.08.2021 г. с ДО 69 500,00 лв. и ДДС 13 900,00 лв. „ДИРАН“ ЕООД е представило Договор за покупка на същия автомобил с предходен доставчик KHAMID OMNIBUSHANDEL G., Германия при цена по договора 21 000 евро и документи, съгласно които автомобилът е произведен през 2001 г. Органите по приходите са извършили съпоставка на цената с автомобил от същата марка и модел в интернет сайтове за продажба и са достигнали до извода, че цената, която е платена от „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД е многократно завишена.

Във връзка с отправена молба за административно сътрудничество е получен отговор от германската приходна администрация с референтен номер V.. Съгласно отговора декларираният от „ДИРАН“ ЕООД продавач е притежавал процесния автомобил, но според документираната продажба купувач е Р. Р. – българско физическо лице. Органите по приходите са извършили съпоставка на цената на МПС с автомобил от същата марка и модел в интернет сайтове за продажба и са достигнали до извод, че цената, която е платена от „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД е многократно завишена /фактурирана стойност 64 300,00 лв., при средна цена 3 995,54 лв./

По отношение на автомобил F. GALAXY е отправена молба за административно сътрудничество, в отговор на която е получен отговор с референтен номер V.. Видно от отговора, автомобилът е бил собственост на физическо лице г-н Н., който е заменил в автокъща същия за нов автомобил. За стария автомобил F. GALAXY е получило минимална цена от 1 000,00 евро поради повреда в двигателя, която е послужила за частично заплащане при покупката на новия. Посоченото физическо лице не знае на кого е продаден автомобил F. GALAXY. В отговора е посочено, че тъй

като предишният собственик г-н Х. не е търговец по §2 от германския закон за ДДС, няма вътреобщностна доставка.

От германската приходна администрация е получен отговор с референтен номер V. относно автомобил F. MONDEO. Според същия физическото лице г-н В., деклариран като продавач от страна на „ДИРАН“ ЕООД, е посочил, че е продал автомобила на друго германско физическо лице, а не на „ДИРАН“ ЕООД за сумата от 350,00 евро /при декларирана покупна цена от „ДИРАН“ ЕООД стойност в размер на 19 000,00 евро/. Допълнително, германското физическо лице е изразило съмнение, че подписът по представения договор с „ДИРАН“ ЕООД съответства на подписа на действителния купувач.

По отношение на автомобил F. T., до белгийската приходна администрация е отправена молба за административно сътрудничество. В отговор с референтен номер V., е посочено, че декларираният от „ДИРАН“ ЕООД продавач е притежавал процесният автомобил, но не е продаден на българското дружество, а на местно физическо лице за сумата от 400,00 евро /при декларирана от българското дружество-купувач сума на придобиване от 17 000,00 евро/. Микробусът е бил дефектен през 2019 г. и според компанията-продавач BEUTEN RONNY BVBA не е имал почти никаква остатъчна стойност, поради което е продаден на физическо лице за 400,00 евро.

По повод отправена молба за административно сътрудничество е получен отговор от германската приходна администрация с референтен номер V., относно автомобил F. ESCORT, съгласно който документираният продавач В. LUNG твърди, че не е извършил продажба към „ДИРАН“ ЕООД.

Предвид горното, органите по приходите са приели, че нито един от декларираните като продадени автомобили не е придобит от „ДИРАН“ ЕООД, съответно посоченото дружество е в невъзможност да прехвърли собствеността на автомобилите към „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД. Предвид извода за липса на реални доставки, с РА на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС не е признато правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „ДИРАН“ ЕООД за м. 08 и м. 09.2021 г. в общ размер на 100 760,00 лв.

Жалбоподателят се позовава на това, че в случая релевантно за спора е установяване предаване на стоките и овластяване на получателя да се разпорежда с получените стоки, като се позовава на чл.78 от Закона за собствеността за придобиване на собствеността от несобственик чрез придобиване на владението върху нея. В случая писменият договор с описание на автомобила бил достатъчен предвид чл.144, ал.1 от ЗДвП, тъй като автомобилът не е регистриран. За доказване на доставката било достатъчно представените договори за покупко-продажба на автомобили, фактури банкови извлечения за плащания по доставките, свидетелства за регистрация на МПС, осчетоводяване на фактурите, придобитите автомобили били заведени от дружеството по сметка 205 Транспортни средства, като тези доказателства в съвкупност по безспорен начин удостоверявали правото на жалбоподателя да се разпорежда със закупените от него автомобили по спорните доставки като собственик. Позовава се на заключението на вещото лице, което е изследвало счетоводното отражение на доставките в счетоводствата на страните, както и използването на активите в облагаемата дейност на дружеството – отдадени под наем и други използвани за обслужване на обичайните дейности на дружеството и за които има водени редовно пътни книжки, сключени застраховки, платени данъци, осчетоводени разноски а

гориво. По отношение на доставките с предмет авансови плащания за доставка на багер и автомобил с кранова установка, се позовава на правилата на чл.25, ал.7 от ЗДДС и правопораждащ правото на приспадане факт е именно извършеното плащане по доставките, което било доказано. Позовава се на представени по делото споразумение между страните наместо уговорения багер и автомобил с кранова установка да бъде доставена хидравлична станция на стойност 150 000 лв. без ДДС, като доставката е документирана с фактура № 10360/18.04.2023г., като се нея се закривали изцяло авансите, платени по рано. По делото е представил като доказателство процесната фактура № 10360/18.04.2023г.

Решаващият орган приема за законосъобразни доводите на ревизията в тази част, като намира за съществено, че всички изброени доказателства – договор, плащане, завеждане в счетоводството и застраховки за автомобилите не доказват, че действителен доставчик е именно издателя на фактурите „ДИРАН“ ЕООД, тъй като не е доказано, че е придобил собственост върху автомобилите, които впоследствие да продаде на ревизираното дружество.

Вещото лице е дало следното заключение, което касае доставките и от трите доставчика. Съгласно процесните фактури на дружеството-жалбоподател са доставяни автомобили и строителни материали и има четири фактури за аванс за доставка на строителна техника. От счетоводните отчети на дружествата-доставчици „ДИРАН“ ЕООД, „ДИМЗАКС“ ЕООД и „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД може да се направи косвен извод, че приходите по фактурите са признати и осчетоводени и ДДС по продажбите е бил начислен, както и че фактурите са били платени без остатък, тъй като дружествата-доставчици не посочват вземания от клиенти в края на периода, за който са представили счетоводни справки. Доставчиците са представили документи, според които са закупили стоките, които са обект на последваща доставка към жалбоподателя, но подробни счетоводни и складови справки не са представени. Доставените стоки (автомобили и строителни материали) и авансите са осчетоводени своевременно и правилно в счетоводството на жалбоподателя. Автомобилите се използват в основната дейност на жалбоподателя и до момента са негова собственост – на стр.15 от заключението, л.384 по делото, вещото лице е описало ползването - дадени под наем и използвани за дейността на дружеството. Строителните материали са вложени в обекти, по които жалбоподателят е изпълнител - ремонт на културен дом [населено място] и Жилищна сграда С.. Платените аванси за доставка на строителна техника към дружества „ДИРАН“ ЕООД и „ДИМЗАКС“ ЕООД за закрити изцяло преди 30.06.2023 г., когато изтича срокът за доставка, с доставянето на хидравлична станция, вместо багер и кран от дружество „ДИРАН“ ЕООД и на агрегат и резервно ел.захранване, вместо вишка и кран, от дружество „ДИМЗАКС“ ЕООД. Счетоводството на дружествата доставчици „ДИРАН“ ЕООД, „ДИМЗАКС“ ЕООД и „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД е било достатъчно за начисляване на ДДС и подаване на месечните справки-декларации по ЗДДС, но в счетоводните справки за отделните периоди има непълноти. Вещото лице е установило, че счетоводството на дружество „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ЕООД се води регулярно и професионално от счетоводно предприятие – в приложения са дадени обобщени фактурите, счетоводни справки от дружествата. По отношение на автомобилите няма представени документи за транспорт от

доставчиците до територията на РБългария. Представени са по делото документите за придобиванията на употребявани автомобили от доставчика, както и договорите за покупко продажба и процесните фактури, по които получател е доставчика.

Съдът намери следното по доставките от „ДИРАН“ ЕООД:

Основният спорен въпрос за признаване или не на данъчен кредит по фактурите от този доставчик с предмет доставка на МПС и авансови плащания, е има ли реални доставки на автомобили (не се спори, че това е предпоставка на правото на данъчен кредит), ако не е доказано, че „ДИРАН“ ЕООД е собственик на автомобилите, може ли жалбоподателят да придобие от него автомобилите, без сам той да им е бил собственик и това да представлява доставка по смисъла на чл.6 от ЗДДС. Доказателствата по делото не сочат категорично дали и как „ДИРАН“ ЕООД е придобил фактурираните автомобили преди да ги продаде на жалбоподателя. Представени са документи за произход на МПС от Германия и Б. – договори за покупки от предходни доставчици физически лица, но пък информацията от обмена с чуждите данъчни администрации не потвърждава, че чуждестранните физически лица са продали автомобилите си на „ДИРАН“ ЕООД, напротив, „ДИРАН“ ЕООД не е осчетоводил такива покупки в счетоводството си, няма представени документи за транспорт до територията на РБългария. Същевременно „ДИРАН“ ЕООД е този, който е вписан като продавач на стоките в писмените договори, в които автомобилите са описани с индивидуализиращите ги белези (с изключение на договорите за доставка на багер и на кран), има плащания и автомобилите са заведени при жалбоподателя и се използват за дейността му.

При горните доказателства, съдът намери, че незаконосъобразно е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „ДИРАН“ ЕООД с предмет доставка на МПС и авансови плащания. Съображенията са:

Според формираната трайна и относима практика на ВАС /адм.д.№7050/2015 г.; адм.д.№1839/2016 г.; адм.д.№9323/2022 г., адм.дело дело № 3689 / 2022 г. на ВАС на РБ./ във връзка с чл. 6 ЗДДС, разпоредбата следва да се тълкува в смисъл, че доставка на стока е фактическото, а не правно прехвърляне на собствеността върху стоката. В тази връзка следва да се държи сметка не за прехвърляне право на собственост, а за регламентираното в чл. 14, § 1 от Директива 2006/112/ЕО право на разпореждане със стоката като собственик. В този смисъл е и практиката на Съда на ЕС по тълкуване на чл. 14 §1 от Директива 2006/112/ЕО понятието „доставка на стоки“ не се отнася до прехвърлянето на право на собственост в предвидените от националното право форми, а включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице да се разпорежда фактически с нея като собственик. Така например в тълкуването си по дело C-78/12, "Евита-К" ЕООД, СЕС уточнява, че "Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че във връзка с упражняването на правото на приспадане на данъка върху добавената стойност понятието "доставка на стоки" по смисъла на тази директива и доказването на действителното осъществяване на такава доставка не са свързани с формата

на придобиване на право на собственост върху съответните стоки. Изрично в съдебната практика и на ВАС се приема, че следва да се установява предаване на стоката, без да се държи сметка за собствеността на стоката, а за нейното фактическо разпореждане.

Данъчнозадълженото лице, което иска приспадането на ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това. Т. доказване в конкретния случай е проведено. Представени са доказателства за сключен договор за продажба на леките автомобили, приложени са доказателства за плащане. Не е спорен и фактът, че МПС е заведено като дълготраен материален актив в счетоводството на ревизираното дружество и се използва в дейността му, което се потвърждава от насрещните проверки на наемателите на автомобилите и на жалбоподателя и констатациите на експертизата. По тези съображения следва да се приеме, че правото на разпореждане с оглед получаването му и употребата, е прехвърлено към ревизираното лице, така както изисква Директива 2006/112/ЕО.

Извън това, следва да се сподели и изложеното от жалбоподателя относно чл.78 от Закона за собствеността и чл.144 от ЗДвП, с оглед, че се касае за лек автомобил, който не е регистриран.

Не се доказва по категоричен начин и твърдяното от органите по приходите участие на ревизираното лице в данъчна измама.

В горния смисъл решение №11507/13.12.2022г. по административно дело № 3689 / 2022 г. на ВАС на РБ

Не така стоят нещата обаче във връзка с авансовите фактури №№10353/10.11.2021 г. и №10354/25.11.2021 г. по договори от 05.11.2021 г. за доставка на товарен автомобил с кранова установка и по договор от 22.11.2021 г. за доставка на един брой багер, към жалбата са приложени анекси към договорите, съгласно които цената за доставка се променя в приблизителен размер на платения аванс, а срокът за доставка се продължава до 31.12.2022 г. и с втори анекс – до 30.06.2023 г. В договорите не са конкретизирани марки, модели, технически данни, които следва да притежават доставените багер и товарен автомобил с кранова установка. Липсват доказателства, сочещи предприети действия от страна на „ДИРАН“ ЕООД за осъществяване на доставките. Съдът намери, че доколкото не се доказва доставка на конкретен багер или кран, то и авансовото плащане не се явява по такава реална доставка, за която да се признае данъчен кредит и в тази част жалбата следва да се отхвърли.

Предвид горното РА следва да се отмени в частта, в която е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури от „ДИРАН„ ЕООД № 10333/05.08.2021г., 10334/05.08.2021г., № 10335/11.08.2021г., № 10336/11.08.2021г., № 10338/25.08.2021г., № 10344/27.09.2021г. общо в размер на 70 760 лв. и съответните лихви и да се отхвърли относно отказания данъчен кредит по фактури № 10353/10.11.2021г. и № 10354/25.11.2021г. и съответните лихви.

2.Относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит за м. 04, м.05, м.06.2021 г. общо размер на 81 049,72 лв. по 8 фактури за доставка на автомобили и строителни материали, издадени от „ДИМЗАКС“ ЕООД. Във връзка с посочените доставки от ревизираното лице са представени копия

на фактурите, договори и анекси към тях, счетоводни регистри, от които е видно заприходяването на активите, банкови извлечения, удостоверяващи плащанията. Договорите за покупка на автомобилите са без нотариална заверка. Предвид четири от фактурите /две, от които за аванс/, ревизираното лице е придобило автомобили, заведени по сметка 205 Транспортни средства. На „ДИМЗАКС“ ЕООД е извършена насрещна проверка, приключила с ПИНП №П-22221522000808-141-001/10.03.2022г. Констатирано е, че изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК поради неоткриване на адреса за кореспонденция, като изисканите документи не са представени.

След справка в информационната система на НАП е установено, че „ДИМЗАКС“ ЕООД е отразило фактурите в дневниците за продажби за съответните периоди. В дневниците за покупки са декларирани фактури от предходни доставчици, които са deregистрирани по ЗДДС на основание чл. 176 от ЗДДС. През 2021 г. дружеството няма назначени работници.

След приключване на проверката, от страна на „ДИМЗАКС“ ЕООД са представени документи с вх. №53-00-364#1/11.03.2022 г., в т.ч. фактури, договори с ревизираното дружество за покупко-продажба на МПС, договори за покупки на МПС от чуждестранни продавачи със съпътстващи документи на чужд език, приемо-предавателен протокол от 09.06.2021 г. за предаване на строителни материали по заявка и договор, фактури от предходни доставчици за закупени строителни материали, обратна ведомост. Приложените документи не са заверени с печат на дружеството. Липсват доказателства за осъществени плащания. „ДИМЗАКС“ ЕООД не е отразило покупките на автомобили в регистрите по чл. 124 от ЗДДС. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 15.06.2021 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. По отношение на фактурите за аванс, от проверяваното дружество не са представени счетоводни и банкови документи за удостоверяване полученото плащане и начина, по който същото е било изразходвано или е налично по съответната банкова сметка.

Ревизиращите органи са установили несъответствие в датата и стойността на представената от доставчика и от ревизираното дружество фактура №10518 с предмет „Приключване на аванс по доставка на МПС „К. войаджър“ с шаси 1A8GYB3547Y534004. „ДИМЗАКС“ ЕООД е представило фактура №10518 от 09.06.2021 г. с ДО 44 000,00 лв. след приспаднаван аванс от 50 000,00 лв. и начислен ДДС 8 800,00 лв. „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД е представило фактура №10518 от 08.06.2021 г. с ДО 19 500,00 лв. след приспаднаван аванс 67 500,00 лв. и начислен ДДС 3 900,00 лв. В тази връзка ревизиращите са формирали извод за наличието на неистински документ, създаден с цел данъчна измама.

С цел събиране на доказателства за предходните доставчици относно доставките на автомобили са отправени запитвания до приходната администрация на Германия.

Във връзка с отправена молба за административно сътрудничество е получен отговор с референтен номер V., относно автомобил К. В., според който декларираният от „ДИМЗАКС“ ЕООД продавач е притежавал процесния автомобил, но е продаден на физическо лице за сумата от 1 500,00 евро / при декларирана от българското дружество-купувач сума на придобиване от 27 400,00 евро/. От „ДИМЗАКС“ ЕООД не са предоставени документи за плащане

на немския продавач.

По повод отправена молба за административно сътрудничество е получен отговор с референтен номер V., относно автомобил О. МОККА 1.2. В отговора е посочено, че не е извършена продажба на МПС към „ДИМЗАКС“ ЕООД, а към друго българско юридическо лице, като плащането е осъществено по банков път. Органите по приходите са установили, че лицето, което според документите от Германия е превозило автомобила към България, е С. Ч. Н.. Констатирана е свързаност между С. Ч. Н. и „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД, доколкото първият е син на Ч. С. Н., назначен по трудов договор в „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД и управител на „ДЕГА БИЛД“ ЕООД, чийто собственик на капитала е Т. З. /съдружник в „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД/. От 28.09.2022 г. С. Н. също е назначен по трудов договор в „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД. Предвид установеното органите по приходите са приели, че между лицето, докарало автомобила от Германия до България /С. Н./ и съдружникът в „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД /Т. З./ е налице свързаност, която предполага знание относно действителния доставчик на автомобил „О. М. 1,2“.

По отношение на описаните по-горе МПС органите по приходите са посочили, че цените по издадените фактури от „ДИМЗАКС“ ЕООД са многократно завишени.

Предвид установеното, ревизиращите органи са формирали извод, че „ДИМЗАКС“ ЕООД е представило договори с неистинско съдържание за покупка на автомобилите, не е притежавало въпросните автомобили и не би могло да извършва разпоредителни сделки с тях. С РА на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит за м. 04, м. 05, м. 06.2021 г. общо в размер на 81 049,72 лв. по фактурите от „ДИМЗАКС“ ЕООД.

Относно спорните фактури от „ДИМЗАКС“ ЕООД с предмет на доставка аванс и доставка на строителни материали. Ревизираното дружество е представило към фактура №10513/23.04.2021 г. и фактура №10520/09.06.2021г. договор от 20.04.2021 г., съгласно който „ДИМЗАКС“ ЕООД се задължава да достави строителни материали съобразно поръчките на купувача /„БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД/, като продажбата може да се извърши както от обект на продавача, така и материалите да бъдат доставени до обект на купувача. Приблизителната цена на материалите по договора е 94 000 лв., като е уговорен 50% аванс. Фактура №10513/23.04.2021 г. е за аванс с ДО 47 000,00 лв. и ДДС 9 400,00 лв. Материалите следва да бъдат доставени в срок от 2 месеца след влизане в сила на договора. Към фактурите е приложена заявка за доставка по договор от 20.04.2021 г., в която са описани материалите в 8 позиции по вид и количество, съответстващи на описаните във фактура №10520/09.06.2021 г., в която е приспаднал аванса по фактура №10513/23.04.2021 г. Приложен е двустранно подписан приемо-предавателен протокол от 09.06.2021 г., с описание на предадените строителни материали по вид, количество, единична цена и стойност, съответстваща на тези по фактурата за доставка. Приложени са банкови извлечения за извършените плащания. Като доказателство за влагане на закупените материали към жалбата са приложени протоколи Акт обр. 19, подписани между ревизираното дружество като изпълнител и „СПОРТСТРОЙ 11“ ЕООД като възложител на строителни работи на обект

жилищна сграда в [населено място].

В хода на ревизията „ДИМЗАКС“ ЕООД е представило идентични документи, както и оборотна ведомост и дневник на сметка 4532 Начислен ДДС на продажбите за периода от 01.05.2021 г. до 30.06.2021 г., издадени от предходен доставчик „ТЕРАСТОУН“ ООД, ЕИК[ЕИК], фактура №8089/07.06.2021 г. за доставка на изделия от гранит и приспадна аванс по фактура №8014/12.05.2021 г. на стойност с ДДС от 15 864,70 лв. с отбелязване от доставчика „Неплатена“, фактура №8014/12.05.2021 г. за аванс на стойност 19 424,38 лв. с ДДС с отпечатан на нея текст „Платена“, както и издадени на „ДИМЗАКС“ ЕООД от предходен доставчик „ТЕРА ИН“ ООД, ЕИК[ЕИК], фактура №28380/07.06.2021 г. на стойност с ДДС 10 878,64 лв., фактура №28339/12.05.2021 г. за авансово плащане на стойност с ДДС от 10 878,65 лв., адресирана до „ДИЗМАКС“ ЕООД спецификация, издадена от „ТЕРАСТОУН“ ЕООД от 07.06.2021 г. за изработка и доставка на изделия от полиран гранит, описани по вид, количество, ед. цена и обща стойност от 35 289,07 лв., проформа фактура № TS302/07.05.2021 г. по спецификация за авансово плащане за изделия от гранит на стойност от 19 424,38 лв. с ДДС, издадена от „ТЕРАСТОУН“ ООД на „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД, платежно нареждане от 12.05.2021 г. за наредено плащане от „ДИЗМАКС“ ЕООД към „ТЕРАСТОУН“ ООД на сумата от 19 424,38 лв. по същата проформа фактура. Фактурите от предходните доставчици са включени в дневниците за покупки на „ДИМЗАКС“ ЕООД и в дневниците за продажби на „ТЕРАСТОУН“ ЕООД и „ТЕРА ИН“ ООД.

Издадените от „ДИМЗАКС“ ЕООД фактура №10513/23.04.2021 г. за аванс и фактура №10520/09.06.2021 г. за доставка на гранит и други материали от гранит са на обща стойност 88 26877 лв. без ДДС. Фактурите от предходните доставчици „ТЕРАСТОУН“ ООД и „ТЕРА ИН“ ООД са с обща стойност без ДДС от 47 538,64 лв., т.е. значително с по-малка стойност. В тази връзка следва да се отбележи, че „ТЕРАСТОУН“ ООД е изпратило на „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД на 07.05.2021 г. на вниманието на представляващия Т. З. проформа фактура №TS302 от 07.05.2021 г. по спецификация за авансово плащане за изделия от гранит на стойност от 19 424,38 лв. с ДДС, а същевременно „ТЕРАСТОУН“ ООД е издало на „ДИМЗАКС“ ЕООД фактура №8014/12.05.2021 г. за авансово плащане на същата стойност. „ДИМЗАКС“ ЕООД е представило копие на платежно нареждане от 12.05.2021 г. за плащане по сметка на „ТЕРАСТОУН“ ООД на сумата от 19 424,38 лв. по проформа фактура №TS302 от 07.05.2021 г., издадена на ревизираното дружество. Тези обстоятелства сочат, че между „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД и „ТЕРАСТОУН“ ООД е водена кореспонденция относно доставка на материали от гранит и ревизираното дружество е знаело, че същите материали ще бъдат доставени от „ТЕРАСТОУН“ ООД. В случая липсва икономическа логика същата доставка да бъде възложена на „ДИЗМАКС“ ЕООД, което няма транспортни средства, персонал и складов обект, при почти двойно по-висока цена от цената на предходния доставчик. Не са налице доказателства за място на натоварване и предаване на собствеността на строителните материали към „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД, начин на транспортиране, складови разписки.

В оборотната ведомост на „ДИМЗАКС“ ЕООД за периода от 01.05.2021 г. до

30.06.2021 г. са осчетоводени салда и обороти единствено по сметки 304 Стоки /без отчетени кредитни обороти за изписани стоки/, сметка 401 доставчици с дебитен и кредитен оборот от 459 598,38 лв. /без начално и крайно салдо/, сметка 411 Клиенти само с дебитен оборот от 459 598,34 лв. без начално и крайно салдо, сметка 453 Разчети за ДДС, сметка 501 Каса в лева с начално кредитно и крайно кредитно салдо от 1 771 758,60 лв. без дебитни и кредитни обороти /т.е. платени в брой от каса повече от наличните/, сметка 503 Разплащателна сметка с начално дебитно салдо от 1 741 506,60 лв., дебитен оборот от 459 598,34 лв., кредитен оборот от 459 598,38 лв. и крайно дебитно салдо от 1 741 506,56 лв., сметка 602 Разходи за външни услуги с начално и крайно дебитно салдо от 500 000,00 лв., сметка 702 Приходи от продажби на стоки с кредитен оборот от 382 998,62 лв., сметка 703 Приходи от продажба на услуги с начално и крайно кредитно салдо от 2 001 465,50 лв. Така представената оборотна ведомост е дала основание на решаващият орган да приеме, че „ДИМЗАКС“ ЕООД няма редовно заведена счетоводна отчетност съгласно счетоводното законодателство. Сметки 401 Доставчици и 411 Клиенти са без начални салда към 01.05.2021 г. и без крайни салда към 30.06.2021 г., което би следвало да означава, че „ДИМЗАКС“ ЕООД няма задължения към доставчици и вземания от клиенти към 01.05.2021 г. и към 30.06.2021 г., което според решаващия орган противоречи на тристранния протокол за взаимни прихващания и погасявания от 14.04.2021 г., в който е констатирано, че „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД дължи на „ДИЗМАКС“ ЕООД по фактура №10512/30.04.2021 г. 24 000 лв., което задължение се поема от „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД до размера на задължението на ревизираното дружество към „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД от 23 423,79 лв. Според ответника е нереално касата на „ДИМЗАКС“ ЕООД да е с недостиг от 1 771 758,60 лв. и същевременно наличността по разплащателна сметка да е 1 741 506,56 лв., което формира извод, че „ДИМЗАКС“ ЕООД не е действителния доставчик на строителните материали. Аналогични изводи е направил ответникът в решението и за доставката на „К. В.“ и „О. М.“, както и кран и товарен автомобил – вишка. Позовал се е на отговора на германската приходна администрация, от който било видно, че „ДИМЗАКС“ ЕООД не е действителния купувач на автомобила и не е потвърдена доставка по представения договор за покупка на МПС с предходен доставчик Uwe G. Harandt. Освен това е налице разлика в датата и стойността на фактура №10518, представена от ревизираното лице и от „ДИМЗАКС“ ЕООД. „ДИМЗАКС“ ЕООД не е придобило собствеността върху двата автомобила „К. В.“ и автомобил „О. М.“, като намира, че представените договори за покупка на автомобилите са с неистинско съдържание. Безспорно е установено, че описаните в представените договори лица като доставчици на МПС на „ДИМЗАКС“ ЕООД не са сключвали сделки и не са извършвали прехвърляне собствеността на МПС на българския търговец. Относно фактурите за автомобил-вишка и за товарен автомобил-кран към жалбата са приложени анекси към цитираните договори, с които страните се споразумяват, че поради икономическа криза, епидемичната обстановка и затрудненото придвижване на стоки в страната и в света, приблизителната цена да е близка до тази, платена като аванс и срокът за доставка да бъде

продължен до 31.12.2022 г. съгласно първи анекс, а съгласно втори анекс от м. 12.2021 г. – до 30.06.2023 г. По същите фактури за аванс също не е налице право на приспадане на данъчен кредит поради липса на доказателства за окончателна доставка на МПС – вишка и МПС – кран. В представените договори не е посочена марка, модел и други технически характеристики на специализираните автомобили. Не са представени доказателства какви действия са предприети – събрани ли са търговски оферти, има ли направени от „ДИМЗАКС“ ЕООД конкретни поръчки за доставка на подобни автомобили, с кои предходни доставчици и други. От представените документи според решаващият орган не може да се направи извод, че доставките на МПС – кран и вишка са реално осъществени или да има конкретни индикации за бъдещото им осъществяване.

Жалбоподателят излага аналогични съображения на изложените за доставките на автомобили от „ДИРАН“ ЕООД и че е от значение установяване предаване на стоките и овластяване на получателя да се разпорежда с получените стоки, като за доказване на доставката било достатъчно представените договори за покупко-продажба на автомобили, фактури банкови извлечения за плащания по доставките, свидетелства за регистрация на МПС, осчетоводяване на фактурите, завеждане на придобитите автомобили в счетоводството на дружеството. Отхвърля доводите за данъчна измама, конкретно за знание от страна на дружеството, предвид, че единият от автомобилите е докаран от С. Ч. Н., син на служителя Ч. С. Н., тъй като се касае за фактически действия, но няма твърдения или доказателства да има участие в договарянето на автомобила, да има участие в управлението на дружеството или друго.

Съдът намери следното:

По отношение на доставката на двата автомобила „К. В.“ и „О. М.“ изводите са както по т.1 за доставчика „Д.“ - и при „ДИЗМАКС“ ЕООД е доказано, че дружеството е получило автомобилите срещу заплащане - представени са доказателства за сключен договор за продажба, приложени са доказателства за плащане. Не е спорен и фактът, че двете МПС са заведени като дълготраен материален актив в счетоводството на ревизираното дружество и се използва в дейността му, което се потвърждава от отдаването под наем, в това число констатациите на експертизата. По тези съображения следва да се приеме, че правото на разпореждане с оглед получаването му и употребата, е прехвърлено към ревизираното лице, така както изисква Директива 2006/112/ЕО.

Не следва да се признае данъчен кредит, както са приели и органите по приходите, по договорите за доставка на МПС – кран и вишка, за които след авансовите плащания няма данни да са доставени, а с анекси се удължава срока за доставянето им. В договора (стр.402-406 от приложение № 3) не са конкретизирани марка, модел, технически данни, които следва да притежават доставените кран и автомобил вишка. Липсват доказателства, сочещи предприети действия от страна на „ДИМЗАКС“ ЕООД за осъществяване на доставките. Съдът намери, че доколкото не се доказва доставка на конкретен кран или вишка, няма и конкретни индикации за бъдещото им осъществяване, то и авансовото плащане не е свързано с реална доставка и не следва да се

признава данъчен кредит, жалбата в тази част следва да се отхвърли.

За строителните материали се установява от експертната и от доказателствата по делото, че процесните фактури с № 10513/23.04.2021г. и № 10520/09.06.2021г., издадени от „ДИМЗАКС“ ЕООД на жалбоподателя, са във връзка с договор за доставка на строителни материали, между жалбоподателя като купувач и „ДИМЗАКС“ ЕООД като доставчик на приблизителна стойност 94 000 лв. (стр.116 -117 от делото). На същата дата е подадена първата заявка за доставка на материали, която съдържа видове материали (гранитогрес и др.) и количества. Жалбоподателят плаща на доставчика сума 56400 лв. на 23.04.2021 г. и получава фактура за аванс 10513/23.04.2021 г. с данъчна основа 47000 лв. и ДДС 20% 9400 лв. Според заключението на вещото лице фактурата е осчетоводена своевременно и правилно в счетоводството на жалбоподателя с описаните в заключението операции (заключение на л.381 по делото). На 09.06.2021 г. материалите са доставени, според Приемо-предавателен протокол (стр.120 от делото) и след доставката е издадена фактура 10520/09.06.2021 г., като е приспаднат платения по-рано аванс по ф. 10513 и остатъкът е данъчна основа 41268,77 лв и начислен на отделен ред ДДС 20% в размер на 8253,76 лв. Фактурата е осчетоводена в счетоводството на жалбоподателя своевременно и правилно по заключението на вещото лице, с описаните счетоводни операции:

Тезата на ответника да откаже данъчен кредит поради липса на икономическа логика в това „ДИМЗАКС“ ЕООД да препродаде закупените от „ТЕРАСТОУН“ ООД строителни материали на по висока цена не може да се сподели, предвид събраните доказателства за договорни отношения с „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ЕООД, приемо-предавателен протокол за предаване на материалите между страните и плащане по банков път на фактурите.

Предвид горното РА следва да се отмени в частта, в която е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 58753, 76 лв. и съответните лихви по фактури № 10513/23.04.2021г., № 10516/12.05.2021г., № 10517/21.05.2021г., 10518/09.06.2021г., № 5019/09.06.2021г., 10520/09.06.2021г. издадени „ДИМЗАКС“ ЕООД и да се отхвърли общо в размер на 30 000 лв. по фактури № 10522/09.06.2021г. и № 10523/10.06.2021г., издадени от „ДИМЗАКС“ ЕООД.

3.Относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит за м. 07 и м.08.2020г. общо в размер на 63 325,30 лв. по 3 фактури от „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД с предмет аванс и доставка на гранит и клинкерни павета.

Касае се за фактура №3272/26.08.2020 г. с предмет клинкерни павета и гранит след приспаднат аванс по фактура №3261/24.03.2020 г. и фактура №3263/06.04.2020 г.; фактура №3273/26.08.2020 г. с предмет гранит след приспаднат аванс по фактура №3264/14.04.2020 г. и фактура №3265/07.05.2020 г.; фактура №3261/24.03.2020 г. за аванс по договор.

Ревизираното дружество е представило към фактурите договори с „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД, доказателства за осчетоводяване, банкови извлечения за плащане по две фактури и към третата фактура тристранен протокол за прихващане на вземания и задължения от 14.04.2021г. между „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД , „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД и „ДИМЗАКС“ ЕООД. Приложени са и доказателства за последваща реализация на материалите, а

именно протоколи за приемане на изпълнени строително-монтажни работи между ревизираното лице и [община].

При насрещна проверка на „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД, документирана с ПИНП №П22221522000810-141-001/10.03.2022 г. е констатирано, че в отговор на връчено ИПДПОЗЛ са представени проверяваните фактури, тристранен протокол за прихващане на вземания и задължения от 14.04.2021 г. между „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД, „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД и „ДИМЗАКС“ ЕООД, оборотна ведомост, дневник на сметка 4532 Начислен ДДС, фактури от предходни доставчици „РУВИТЕКС ХОУМ ДЕКОР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ТОДОРОВ 22“ ЕООД, ЕИК BG203379383. Проверяваните фактури са включени в дневниците за продажби за съответните периоди. „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД е представило идентични документи, както и оборотна ведомост за периода от 01.03.2020 г. до 31.08.2020 г., дневник на сметка 4532 за начисления ДДС на продажбите, фактури за аванс и доставка на клинкерни плочки, издадени от предходен доставчик „РУВИТЕКС ХОУМ ДИЗАЙН“ ЕООД, две фактури за аванс и доставка на гранит, издадени от „ТОДОРОВ 22“ ЕООД.

Ревизиращите органи наблягат на това, че не са приложени доказателства за транспортиране на стоките, от кое лице е осъществен транспортът, място на натоварване /склад/ и на разтоварване, използвана техника и пр. Не са приложени поръчки/заявки, водена кореспонденция между страните, приемо-предавателни протоколи, стокови разписки. Констатирано е, че през 2020 г. проверяваното дружество няма назначен персонал по трудови правоотношения. Не са налице приемо-предавателни протоколи, доказателства за притежавани складови и търговски площи за съхранение на стоките, платежни документи. Липсват аналитични и синтетични счетоводни сметки за заприходяване и отписване на стоките. „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД не е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020 г. В представената от „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД оборотна ведомост за периода от м. 03 до м. 08.2020 г. са отчетени стойности само по сметки 304 Стоки, 401 Доставчици, 411 Клиенти, 4531 и 4532 за разчети с ДДС, 503 Разплащателна сметка, 602 Разходи за външни услуги, 702 Приходи от продажби на стоки. Сметки 401 Доставчици и 411 Клиенти са без начални и крайни салда, което означава, че към 31.08.2020 г. няма вземания от клиенти. Същевременно, съгласно тристранния протокол за взаимни прихващания и погасявания от 14.04.2021 г. и платежните документи, представени от ревизираното дружество, към 14.04.2021 г. „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД има задължение към „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД по фактури №3272/26.08.2020 г. и №3273/26.08.2020 г. общо в размер на 23 423,79 лв. Това обстоятелство дава основание да се приеме, че представената оборотна ведомост не отразява вярно заведена счетоводна отчетност.

С Протокол №Р-22221021007541-ППД-001/01.12.2022 г. към ревизията са присъединени РА Р-22221520003277-091-001/10.03.2021 г. и РД №Р-22221520003277-092-001/15.01.2021., издадени на „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД при ревизия по ЗДДС за периодите от 01.03.2020 г. до 31.08.2020 г. При същата ревизия е констатирано, че „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД не е представило изисканите документи, включително представените фактури от предходни доставчици „РУВИТЕКС ХОУМ ДЕКОР“ ЕООД и „ТОДОРОВ 22“ ЕООД.

Органите по приходите са приели, че фактурите от „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД не

отразяват реално осъществени доставки от техния издател и на основание чл. 68 ал. 1, и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС по същите е отказано правото на приспадане на данъчен кредит за м. 07 и м. 08.2020 г. общо в размер на 63 325,30 лв.

Решаващият орган обръща внимание на това, че в договора от 16.03.2020 г. е заложено общо, че продавачът „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД се задължава да продава и доставя стока съобразно изискванията на купувача – „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД. Продажбите могат да се извършват както от склад на продавача, така и доставени до обект на купувача. При ревизията не са установени доказателства за притежавани търговски обекти или складове от „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД. От същото дружество не са декларирани офиси, търговски обекти, складове и др. на територията на страната и не са представени доказателства в тази връзка. От „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД не са представени аналитични регистри на счетоводни сметки, от които да е видно че стоките са заприходени и изписани при последващата им продажба. Съвкупният анализ и преценка на представените доказателства дава основание да бъде потвърден извода на органите по приходите, че „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД не е разполагало със стоките и не е действителния доставчик по процесните фактури.

В подкрепа на горния извод според решаващия орган са и констатациите и изводите от присъединения РА №Р-22221520003277-091-001/10.03.2021г., издаден на „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД при ревизия по ЗДДС за периодите от 01.03.2020 г. до 30.08.2020 г. При ревизията „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД не е представило документи и не е установена реално извършваната дейност от същото. Същото дружество няма подадени ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2019г. и 2020г., няма назначени работници, няма обекти, от които да извършва дейност.

От приетото в хода на съдебното производство заключение се установява, че процесните фактури с номера 3261/24.03.2020 г., 3272/26.08.2020 г. и 3273/26.06.2020г., са издадени на жалбоподателя от дружество «ДЕЧКОМЕРС» ЕООД във връзка със сключен на 16.03.2020г. договор за доставка на строителни материали между дружество „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД като продавач и жалбоподателя - като купувач (л. 143 от делото). На 24.03.2020 г. е издадена фактура 3261, във връзка с направеното от жалбоподателя авансово плащане на 276528 лв. по банкова сметка на доставчика, за аванс в размер на 230440 лв. Вещото лице е описало осчетоводяването на аванса в счетоводството на жалбоподателя. На 06.04.2020г. е издадена нова фактура за аванс, номер 3263, във връзка с направено банково плащане на 07.04.2020г., която е осчетоводена по същия начин. На 26.08.2020г. е съставен приемо-предавателен протокол между доставчика „ДЕЧКОМЕРС“ и жалбоподателя, в който се приемат клинкерни павета на стойност 331622,20 лв. Стоката е приета без забележки от получателя. На същата дата 26.08.2020 г. доставчикът издава фактура номер 3272, в която от стойността на доставката 331622,20 лв. приспада платените аванси по ф.3261 - 230440,00 лв и по ф.3263 - 100000 лв. Данъчната основа след приспадането остава 1182,20 лв., ДДС 236,44 лв, общо за доплащане. Фактурата е осчетоводена, като е признат разход за материали и са приспаднати авансите, като вещото лице е описало подробно

осчетоводяването. С това завършва доставката на клинкерните павета - договор, два аванса, протокол и общо три издадени фактури. На 14.04.2020 г., след банков превод от жалбоподателя в размер на 25560 лв., доставчикът „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД издава на жалбоподателя фактура № 3264 с описание „А. по договор - гранит», с данъчна основа 21300 лв, ДДС 4260, на обща стойност 25560 лв. На 07.05.2020 г., след банков превод от жалбоподателя в размер на 25560 лв., доставчикът „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД издава на жалбоподателя фактура с описание «А. по договор - гранит», фактурата е № 3265, с данъчна основа 21300 лв, ДДС 4260, на обща стойност 25560 лв. На 26.08.2020 г. е съставен приемо-предавателен протокол между доставчика «ДЕЧКОМЕРС» и жалбоподателя, в който се приема гранит на стойност 127604,29 лв. Стоката е приета без забележки от получателя. На същата дата 26.08.2020 г. доставчикът издава фактура номер 3273, в която от стойността на доставката 127604,26 лв приспада платените аванси по ф.3264- 21300,00 лв и по ф.3265 - 21300 лв. Данъчната основа след приспадането остава 85004,29 лв., ДДС 17000,86 лв, общо за доплащане 102005,15 лв. Фактурата е осчетоводена, като е признат разход за материали и са приспаднати авансите, като са описани детайлно в заключението. С това завършва доставката на гранит - договор, два аванса, протокол и общо 3 издадени фактури.

Плащането по фактури 3272 и 3273 е уредено с банков превод на 6.10.2020 г. за 50000 лв. и на 07.10.2020 г. за 30000 лв, като остатъкът от 23423,79 е преведен също по банков път след сключване на тристранен протокол за прихващане (стр.152 от делото).

Вещото лице е открило по представените документи съпоставимост - стойностно и натурално, между получените от жалбоподателя стоки и последващите облагаеми доставки - вложени при ремонта към Културния дом в [населено място], по договор с [община].

Вещото лице, разпитано в съдебно заседание, пояснява, че произходът на строителните материали е от Украйна, минал е през митницата и доставен директно на обекта. Позовава се на приемо-предавателния протокол от последния доставчик към жалбоподателя – на 26.08.2020г. е съставен приемо-предавателен протокол между доставчика „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД и получателя „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД, в който се приемат клинкерни павета, а вече към „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД са дошли от предишен техен доставчик, а той ги е доставил от Украйна. По отношение на транспорта вещото лице сочи, че не е включен, тъй като не е на „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД, а е на неговия доставчик. Вещото лице пояснява, че разминаването между доставени павета и актуваните, и по отношение на гранита, минималното отклонение в кв/м. се дължи на технологичните особености и на подреждането, като се измерва площта за актуване към клиента, общата площ е посочена с включени фуги, а когато се доставят строителни материали – мерната единица на квадрат е само материала на кв/м. и затова излизало, че има повече павета поставени, отколкото са доставени. По отношение на гранита, вещото лице посочва, че имало няколко квадратни метра разлика, но това всъщност е технологична фира, когато се режели по-големи парчета гранит, имало малко отклонение.

Съдът намира жалбата в тази част за основателна. Касае се за доставки на строителни материали, договорени между страните,

документирани с приемо-предавателен протокол между страните и банкови плащания. Сочи се произход на стоките чрез внос. Липсата на склад, транспортни средства или кадрови ресурс у прекия доставчик, както и редовно водено от него счетоводство, което не е проверено от вещото лице, не може да изключи правото на данъчен кредит за получателя за закупените стоки при установеното им предаване и заплащане на стоките, за които се установява и последваща реализация в икономическата дейност на жалбоподателя. Незаконносъобразно е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактурите от „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД в размер общо на 63325, 30 лв. и съответно начислените за така определените данъчни задължения лихви.

Разноски са претендирани и от двете страни и следва да се присъдят съобразно уважената/отхвърлена част от жалбата и съобразно доказването им в размер на 885 лв. за жалбоподателя – държавна такса и депозит за вещо лице, и 5225 лв. за ответника, представляващи юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл.8, ал.2 във връзка с чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ревизионен акт № Р-22221021007541-091-001/12.01.2023г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-С., в частта, потвърдена с Решение № 458/10.04.2023г. на Директора на Дирекция "ОДОП"-С. при ЦУ на НАП в частта, в която не е признато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 192 839,06 лв. и съответните лихви по фактури, издадени от „ДИРАН„ ЕООД № 10333/05.08.2021г., № 10334/05.08.2021г., № 10335/11.08.2021г., № 10336/11.08.2021г., № 10338/25.08.2021г., № 10344/27.09.2021г., по фактури, издадени от „ДИМЗАКС“ ЕООД № 10513/23.04.2021г., № 10516/12.05.2021г., № 10517/21.05.2021г., № 10518/09.06.2021г., № 5019/09.06.2021г., 10520/09.06.2021г. и по фактури, издадени от „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД № 3261/24.03.2020г., № 3272/26.08.2020г. и № 3273/26.08.2020г.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "БУЛЕЛЕКТРИКС" ООД в останалата обжалвана част на ревизионен акт № Р-22221021007541-091-001/12.01.2023г., в която при определяне на задълженията за ДДС не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер общо на 57 195, 97 лв. и съответните лихви, по фактури с № 10353/10.11.2021г. и № 10354/25.11.2021г., издадени от „ДИРАН“ ЕООД и по фактури с № 10522/09.06.2021г. и № 10523/10.06.2021г., издадени от „ДИМЗАКС“ ЕООД.

ОСЪЖДА Директора на Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП да заплати на "БУЛЕЛЕКТРИКС" ООД с ЕИК[ЕИК] разноски по делото в размер на 884 лв.

ОСЪЖДА "БУЛЕЛЕКТРИКС" ООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Директора на Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 5225 лв.

Решението може да се обжалва пред ВАС на РБ с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: